

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

1

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

תובע:

א.ש

ע"י ב"כ עוה"ד יורם עברון

נגד

נתבעת:

ר.ק

ע"י ב"כ עוה"ד ישראל פסח

2

3

פסק דין

4

5

6 לפני תביעה מיום 25.6.18 למתן פסק דין הצהרתי לפיו המניות הרשומות על שם הנתבעת בחברת
7 "..... בע"מ" (להלן: "החברה"), שייכות למעשה לתובע ומוחזקות על ידי הנתבעת בנאמנות. כן
8 התבקש במסגרת התביעה סעד המורה לנתבעת להעביר את רישום המניות משמה לשמו של התובע.

9

רקע עובדתי וטענות הצדדים

10 1. התובע, מר א.ש והנתבעת, גב' ר.ק, הם אח ואחות, חלק ממשפחה המונה 8 ילדים, 4 בנים ו-
11 4 בנות (להלן: "משפחת ש").

12 2. אבי המשפחה, י.ש ז"ל (להלן: "האב" או "אבי המשפחה") עסק בחייו בעסקי היהלומים,
13 כמו גם בנו, התובע כאן, אשר החל לעסוק בעסקי היהלומים מגיל צעיר.

14 3. ביום 10.12.84 נפטר האב וזאת כאשר הנתבעת היתה בת 12 שנים והתובע בן 31 שנים.
15 כשנתיים לאחר פטירת האב ארבעת הבנים למשפחת ש (א.ש – התובע, י.א.ש, מ.ח.ש וי.ש)
16 ייסדו יחד את החברה אשר נרשמה ברשם החברות ביום 26.1.87.

17 4. סעיף 4 לתזכיר ההתאגדות של החברה קובע כי הון המניות של החברה, יחולק לשלושה
18 סוגי מניות באופן הבא:

19 200 מניות הנהלה – מניות הנהלה מזכות את המחזיקים בהם את הזכות הבלעדית
20 להשתתף ולהצביע באסיפה הכללית, הזכות הבלעדית להחליט בכל ענייני החברה, אופן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

1 הנהלתה ועסקיה, הזכות להכריז על חלוקת דיווידנדים וגובהם והזכות לשנות את תקנות
2 החברה. (יצוין כי ברישא לסעיף 4 לתזכיר נכתב כי הון המניות של החברה כולל 500 מניות
3 הנהלה, אלא שבהמשך בטבלה המפרטת את אופן הרישום ישנה התייחסות אך ל-200 מניות
4 הנהלה וכך גם בסיכום הטבלה נרשם כי ישנן סה"כ 200 מניות הנהלה. מכל מקום לא היתה
5 מחלוקת בין בצדדים לגבי מספר זה ויש להעמידו על 200).

6 140 מניות בכורה – מניות בכורה מזכות את המחזיקים בהן לקבל 5% מרווחי החברה בכל
7 שנה לפני חלוקת דיווידנדים לבעלי המניות הרגילות, זאת ללא זכות צבירה.

8 2000 מניות רגילות – מניות רגילות מזכות את המחזיקים בהן ברווחים אשר יעמדו
9 לחלוקה בצורת דיווידנדים.

10 בהמשך לסעיף 4 לתזכיר נקבע כי מניות רגילות ומניות בכורה לא תענקנה למחזיקים בהן
11 זכויות לבקש או להצביע באסיפה הכללית, לקבל הודעה על אסיפה, לחוות דעה בקשר
12 להנהלת העסק או פקוח החברה, להשתתף בישיבות הנהלה, לבקר את ספרי החשבונות
13 ומסמכי החברה (פרט לאלו אשר החוק מעניק את הזכות) וכי מחזיקי מניות הבכורה
14 והמניות הרגילות יהיו כפופים לחשבונות שיוגשו על ידי המנהלים ואושרו על ידי האסיפה
15 הכללית.

16 עוד על פי סעיף 4 לתזכיר ההתאגדות המניות נרשמו באופן הבא :

בעל המניות	חלקו במניות במספר	חלקו במניות באחוזים
התובע	190 מניות הנהלה 500 מניות רגילות	95% ממניות הנהלה 25% מהמניות הרגילות
אשת התובע – הגב' א.ר.ש	10 מניות הנהלה	5% ממניות הנהלה
מ.ח.ש	480 מניות רגילות	24% מהמניות הרגילות
י.א.ש ז"ל	280 מניות רגילות	14% מהמניות הרגילות
י.ש	370 מניות רגילות	18.5% מהמניות הרגילות
אם המשפחה – ק.ש ז"ל	140 מניות בכורה 370 מניות רגילות	100% מניות בכורה 18.5% מהמניות הרגילות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

5. ביום 26.6.1995 נפטרה אם המשפחה ק.ש (לעיל ולהלן: "האם" או "אם המשפחה").
בהתאם לצו ירושה אשר ניתן אחר האם חולק עזבונה בין 8 ילדיה, כך שכל אחד מילדיה
זכאי ל-1/8 מעזבונה.
6. ביום 13.3.03 הוגשו לרשם החברות טפסי הודעות להעברת מניותיה של אם המשפחה על
שם ילדיה בהתאם לצו הירושה. טפסים אלו נחתמו על ידי התובע כבר ביום 26.11.02 אך
הוגשו לרשם החברות כאמור רק לאחר מספר חודשים.
7. התובע הגיש ביום 25.6.18 את התביעה דנן בה עתר כאמור לעיל לסעד הצהרתי על פיו
המניות הרשומות על שם הנתבעת שייכות למעשה לתובע ומוחזקות על ידי הנתבעת
בנאמנות. כן התבקש במסגרת התביעה סעד המורה לנתבעת להעביר את רישום המניות
משמה לשמו של התובע.
8. לטענת התובע כשנתיים לאחר פטירת האם, בשנת 1997, נזקקה הנתבעת לכספים ופנתה
לתובע בבקשה לקבל כספי ירושה שלטענתה הגיעו לה. התובע לטענתו הבהיר לנתבעת כי
למעט זכויות ממימוש נכסי מקרקעין אשר ייתכן ויגיעו בעתיד, אין הנתבעת זכאית לכספים
נוספים וככל שיבוצע המימוש היא תקבל את חלקה. לטענת התובע לאחר דין ודברים שנוהל
בין התובע לנתבעת ובעלה הוסכם כי התובע ישלם לנתבעת מכיסו סך \$ 50,000 וזאת לפדיון
כל זכות נטענת של הנתבעת בעזבון ההורים לרבות בחברה, ולמעט זכויות במקרקעין.
- לטענת התובע, בהתאם למוסכם הוא העביר לידי הנתבעת את הסך הנ"ל בשני מועדים,
40,000 \$ ביום 20.2.1997 והיתרה בסך 10,000 \$ ביום 20.4.1997. לטענת התובע הנתבעת
ובעלה חתמו על אישורי קבלת הכספים והוא אף צרף האישורים (נספח 4 לכתב התביעה).
התובע מדגיש כי שווי החברה באותה עת לא הצדיק את הסכום ששולם לנתבעת וכי לשני
הצדדים היה ברור כי התשלום מבוצע לסילוק כל טענותיה של הנתבעת ביחס לעזבון
ההורים.
- ביחס לשינוי רישום המניות אצל רשם החברות, טען התובע כי לאחר פטירת האם, במשך
שנים רבות בהעדר כל צורך ממשי הוא לא טרח לשנות את הרישום. לטענתו, בשנת 2002
פנה אליו רו"ח החברה, מר ב.א (להלן: "רו"ח החברה") והודיע לו כי לא ניתן להותיר את
הרישום כמות שהוא וכי יש לדווח לרשם החברות על הפטירה ולרשום המניות על שם
היורשים. לטענת התובע הוא פעל על פי הנחייתו של רו"ח החברה וחתם ביום 26.11.02 על
טפסי ההעברה אשר דווחו בפועל ידי רו"ח החברה ביום 13.3.03. במסגרת שינוי רישום
המניות הנ"ל נרשמו על שם הנתבעת 1/8 ממניות האם. לטענת התובע, הוא ראה בשינוי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

- 1 הרישום כאמור פעולה טכנית בלבד ולא העלה על דעתו כי ביום מן הימים תועלינה נגדו
2 טענות על ידי הנתבעת בדבר זכויותיה הנטענות בחברה תוך הכחשת הסיכום משנת 1997.
- 3 לטענת התובע בשנת 2014 נתגלע סכסוך בינו ובין אחיו ביחס לזכויות האם בנכס מקרקעין
4 ורק בעקבות כך מתוך נקמנות החליטה הנתבעת להגיש ביום 3.7.16 תביעה כספית ותביעה
5 למתן חשבונות כנגדו במסגרת תמ"ש 3395-07-16 (להלן: התביעה "למתן חשבונות"), אז
6 לראשונה התברר לתובע כי הנתבעת שוב טוענת לזכויות בחברה והכל תוך התנערות
7 מהסיכום משנת 1997.
- 8 לטענת הנתבעת יש לדחות את התביעה בראש ובראשונה היות וזו התיישנה לפני זמן רב 9
והיא כולה מבוססת על פעולות שלטענת התובע קרו לפני למעלה מ-22 שנים.
- 10 לטענת הנתבעת, אין ולא היה כל קשר מעולם בין הכספים אשר הועברו לה על ידי התובע
11 לבין ירושת האם וכך גם לא למסמכים שצורפו לשם הוכחת הטענה (נספח 4 לכתב
12 התביעה). לטענת הנתבעת כאשר התארכה לבעלה בשנת 1992, התחייב אבי בעלה להעביר
13 לידי משפחתה סך \$ 40,000 לצורכי הזוג הצעיר אשר יועבר לידי הזוג הצעיר בבוא היום
14 (להלן: "כספי החתונה"). בעניין זה נחתם ביום 11.5.92 זיכרון דברים בין אם המשפחה
15 לבין אבי בעלה של הנתבעת (נספח א' לכתב ההגנה). לטענת הנתבעת כעבור מספר חודשים
16 כספי החתונה הועברו לידי התובע והתובע אף חתם על מסמך המוכיח כי קיבל את הכספים
17 (נספח ב' לכתב ההגנה). לטענת הנתבעת, כאשר היא ובעלה החליטו לרכוש דירה הם דרשו
18 וקיבלו מאת התובע את אותם \$ 40,000 אשר הופקדו אצל התובע לפני חתונתם והתובע
19 דרש כי יחתמו על מסמך לפיו אין להם טענות בעניין זה. לטענת הנתבעת מסמך זה הוא
20 הפתק אשר צורף כנספח 4 לכתב התביעה ואשר באמצעותו מנסה התובע להוכיח תביעתו.
- 21 לטענת הנתבעת, בהמשך נזקקו היא ובעלה ל-\$ 10,000 נוספים ופנו לתובע בבקשה
22 לגמילות חסדים. לטענת הנתבעת התובע העביר לה ולבעלה את הסך הנ"ל והחתים אותם
23 על אישור קבלת הכספים, אישור אשר צורף גם הוא כחלק מנספח 4 לכתב התביעה.
- 24 לטענת הנתבעת היא כלל לא ידעה כי קיימות מניות על שם אימה והדברים הוסתרו ממנה
25 במשך השנים ורק לפני מספר שנים, מתוך סכסוך משפחתי בין התובע לבין האח י. ז"ל,
26 נודע לה כי ירשה חלק ממניות החברה מתוך ירושת אימה. הנתבעת מדגישה כי טפסי
27 העברת המניות בהתאם לצו הירושה הוגשו לרשם החברות רק בשנת 2003 ואין כל הסבר
28 מדוע רשם התובע את המניות על שם הנתבעת. לטענתה, עצם הרישום בפועל מוכיח כי
29 המניות שייכות לה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

לטענת הנתבעת התביעה הוגשה בניסיון למשוך זמן ולעיף את הנתבעת בתקווה שתחזור
בה מתביעתה למתן חשבונות.

ההליכים שהתנהלו בפניי

10. כשנתיים קודם להגשת התביעה דנן, ביום 3.7.16 הגישה הנתבעת את התביעה למתן
חשבונות כנגד התובע וכנגד החברה וחברה נוספת בבעלות התובע – תמ"ש 3395-07-16.
במסגרת התביעה למתן חשבונות עתרה הנתבעת לחיוב הנתבעים לשלם לה כספים המגיעים
לה לטענתה מכוח היותה בעלת מניות בחברה וכן עתרה למתן חשבונות החברה ולתשלום
כל סכום המגיע לה בהיותה בעלת מניות בחברה. בדיון קדם משפט שהתקיים ביום 21.3.17
במסגרת התביעה למתן חשבונות הופנו הצדדים לגישור, תוך שאני קובע ככל שלא יצלח
הגישור, יגיש התובע (הנתבע שם) תביעה לעניין הבעלות במניות, וזאת משטענות התובע
בענין זה משליכות במישרין על התביעה למתן חשבונות ויש צורך להכריע בשאלה זו בטרם
בירור התביעה למתן חשבונות. עוד קבעתי כי ההליכים בתובענה למתן חשבונות יוקפאו עד
לאחר הכרעה בתביעה דנן.

11. לאחר שהליך הגישור לא צלח (לעניין התביעה למתן חשבונות) ובהתאם להחלטתי מיום
21.3.17 הגיש התובע את התביעה דנן ביום 25.6.18. הנתבעת הגישה בקשה לסילוק על הסף
וזאת משלטענתה התביעה נעדרת עילה. ביום 17.7.18 דחיתי את הבקשה לסילוק על הסף
לאחר שקבעתי שלצורך הכרעה בבקשה יש צורך בברור עובדתי של טענות הצדדים. ביום
3.10.18 הוגש כתב הגנה. ביום 4.10.18 התקיים קדם משפט בסופו הוריתי על הגשת תצהירי
עדות ראשית וקבעתי מועד לדיון הוכחות. ביום 21.1.19 התקיים דיון הוכחות. ביום
18.3.19 הוגשו סיכומי התובע וביום 3.6.19 הוגשו סיכומי הנתבעת, ולפיכך ניתן בזאת פסק
דין.

דיון והכרעה

12. בטרם אפנה לדיון לגופם של דברים אבהיר כי דין טענת הנתבעת להתיישנות להידחות.
טענת הנתבעת להתיישנות נטענה באופן לאקוני וללא כל פירוט והתמצתה בטענה כי
התביעה מבוססת על פעולות שנעשו בשנת 1997, לפני למעלה מ-22 שנים.

לגופו של עניין, סעיף 4 לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 קובע: **"בתובענה על תביעה שלא
התיישנה או שהתיישנה אך לא נטענה נגדה טענת התיישנות, לא תישמע טענת
התיישנות נגד קיזוז באותה תובענה ולא נגד תביעה שכנגד, כשהיא והתביעה שבאותה
תובענה נושאן אחד או כשהן נובעות מאותן נסיבות"**.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

- 1 כאמור לעיל התביעה דנן הוגשה לאחר שהוריתי על הגשתה במסגרת דיון קדם משפט ביום
2 21.3.17 בתביעת הנתבעת (התובעת שם) למתן חשבונות. תביעת הנתבעת למתן חשבונות
3 נובעת כל כולה מזכויותיה הנטענות של הנתבעת במניות החברה. כטענת הגנה בתביעה
4 למתן חשבונות טען התובע (הנתבע שם) כי רישום המניות הוא פורמלי בלבד ולמעשה
5 לנתבעת אין בעלות אמיתית במניות. לאור זאת, קבעתי בסיום הדיון ביום 21.3.17 כי יש
6 צורך להכריע בשאלה זו אשר משליכה במישור על התובענה למתן חשבונות, תוך שאני
7 קובע כי התובענה למתן חשבונות תתוקן ו/או תדחה בכפוף להכרעה בתביעה זו. המדובר
8 בשתי תובענות התלויות זו בזו, נושאן אחד והן נובעות מאותן הנסיבות בדיוק. תביעת
9 התובע הינה במהותה ולכל דבר ועניין תביעה שכנגד אשר הוגשה למעשה כחלק ממערך
10 ההגנה בתביעה למתן חשבונות והיא לא היתה באה לעולם ללא התביעה למתן חשבונות,
11 התביעות קשורות בטבורן זו לזו ונושאן הוא אחד. ראו לעניין זה : הפתיח לכתב התביעה
12 וכן תקנה 258 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד 1984. לעניין זה יודגש כי הפרקטיקה
13 הנוהגת בבית המשפט לענייני משפחה היא כי תביעה שכנגד מוגשת כתביעה נפרדת. משכך
14 דין טענת ההתיישנות להידחות.
- 15 **13.** המחלוקת העומדת במרכז תביעה זו הנה מחלוקת עובדתית גרידא. מן הצד האחד ישנה
16 גרסת התובע על פיה הוא העביר לידי הנתבעת כספים לשם סילוק כל טענה בדבר עזבון
17 האם, ולמעשה סוכם בין הצדדים כי כנגד הכספים הללו עברו גם זכויות הנתבעת בחברה
18 לידי התובע. כאשר מן הצד השני ישנה גרסת הנתבעת על פיה אותם כספים אשר עברו מן
19 התובע לא נועדו לסלק את טענותיה בדבר עזבון האם, אלא שמדובר בכספים אשר היו
20 שייכים לה ולבעלה והיו מוחזקים אצל התובע, ואין בינם ובין עזבון האם דבר. הכרעה
21 במחלוקת עובדתית זו, היא יסוד התביעה.
- 22 **14.** הצדדים אינם חלוקים כי בהתאם לצו ירושה אחר האם זכאית הנתבעת ל-1/8 מעזבון האם
23 ובהתאם לכך ל-1/8 מהמניות אשר היו רשומות על שם האם בטרם פטירתה. כך גם הצדדים
24 אינם חלוקים כי ביום 20.2.97 (י"ג באדר א' תשנ"ז) קיבלו הנתבעת ובעלה מהתובע 40,000
25 \$ וכי ביום 20.4.97 (ערב פסח תשנ"ז), קיבלו הנתבעת ובעלה מהתובע סך 10,000 \$. כן
26 הצדדים אינם חלוקים כי ערב חתונת הנתבעת ובעלה העביר אבי בעלה של הנתבעת, מר
27 ש.ק. סך 40,000 \$ למשפחת הנתבעת, עבור בני הזוג וכי כספים אלו עברו באמצעות התובע.
28 המחלוקת היא כאמור באשר לשאלה מה היתה המטרה שלשמה העביר התובע סך 50,000 \$
29 שה"כ לנתבעת, והאם אלו הועברו כנגד העברת חלקה של הנתבעת בחברה לזכות התובע.
- 30 **15.** לאחר שעיינתי היטב בטענות הצדדים, במסמכים שהוגשו לתיק, ולאחר ששמעתי את
31 חקירות הצדדים, מצאתי כי יש לאמץ את גרסת התובע והכל כפי שיפורט להן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק.

16.

התובע טען כאמור לעיל כי כשנתיים לאחר פטירת האם נזקקה הנתבעת לכספים ופנתה לתובע בבקשה לקבל כספי ירושה שלטענתה הגיעו לה. לטענת התובע, הוא הבהיר לנתבעת ולבעלה כי לא קיימים כספים בעזבון ההורים וכי ישנם זכויות מקרקעין שטרם מומשו, ולכשימומשו יתחלקו בין האחים. לטענת התובע לאחר שנוהל דין ודברים בינו ובין הנתבעת ובעלה, סוכם כי התובע יעביר מכיסו לזכות הנתבעת \$ 50,000 וזאת לפדיון כל זכות נטענת של הנתבעת בעזבון ההורים, למעט זכויות המקרקעין שטרם מומשו. הסך הנ"ל שולם בשני תשלומים, האחד של \$ 40,000 והשני של \$ 10,000. הנתבעת טענה כי שני התשלומים הנ"ל הינם תשלומים שונים. סך \$ 40,000 אלו כספי החתונה – סכום כסף אשר הועבר לתובע בהתאם להסכם בין אם המשפחה לאבי בעלה של הנתבעת בעת שהתארסו, וסך \$ 10,000 הועברו מהתובע לידי הנתבעת כגמילות חסדים היות ונזקקה לכך לשם רכישת דירה.

התובע צרף את העתקי הפתקים עליהם חתמו הצדדים בעת העברת הכספים (נספח 5 לתצהיר עדות ראשית מטעם התובע). מפאת חשיבות העניין, אביא להלן את תוכן הפתקים כלשונם.

על גבי פתק מיום 20.2.97 (י"ג באדר א' תשנ"ז) החתום על ידי הנתבעת ובעלה מר מ.ק, נכתב כך:

"אנו הח"מ מ' ו-ר' ק' מאשרים בזאת שקיבלנו מאחינו סך \$ 40,000 (ארה"ב) ואין לנו ולא יהיו לנו שום טענות ותביעות בגין הנ"ל"

ועל גבי פתק מיום 20.4.97 (ערב פסח תשנ"ז) החתום על ידי הנתבעת ובעלה מר מ.ק, נכתב כך:

"אישור וקבלה"

אנו הח"מ מאשרים בזאת קבלת סך של \$ 10,000 ארה"ב לצורך גמ"ח ממה שקיבלנו מאחינו וגיסנו הן ע"פ דין והן לפני משורת הדין ואין לנו ולא יהיו לנו עוד טענות ע"כ לעולם לפני כל אדם ואו בית דין שהוא. כמו"כ מוסכם שכל הנ"ל הוא רק לגבי העבר. לגבי העתיד מוסכם כי נהיה שווי זכויות לשאר בנות וחתני המשפחה"

ניסוח הפתקים ובמיוחד הפתק מיום 20.4.97 הנ"ל מתיישב היטב עם גרסת התובע. הנתבעת ביקשה לפרש את ראשי התיבות גמ"ח המופיעים בפתק מיום 20.4.97 כקיצור של הביטוי "גמילות חסדים" ולמעשה טענה כי אלו נתנו כצדקה ולא כחלק מהתחשבנות כוללת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

- 1 כטענת התובע. גרסה זו של הנתבעת אין לקבלה שכן היא אינה מתיישבת כלל וכלל עם תוכן
2 הפתק כולו. אילו דובר בגמילות חסדים, לא היה כל טעם ברישום על פיו הכספים נתנו "הן
3 ע"פ דין והן לפני משורת הדין ולא יהיו לנו עוד טענות ע"כ לעולם לפני כל אדם ואו בית
4 דין שהוא". כספים שניתנו כגמילות חסדים ודאי לא ניתנו על פי דין וברי כי מקבל הצדקה
5 אינו יכול לבוא בטענות ביחס לכספים אלו.
- 6 יתרה מכך, המילים המופיעות בהמשך הפתק תואמות את גרסת התובע באופן ברור. התובע
7 טען כי במהלך אותם דין הדברים בשנת 1997 בין הנתבעת ובינו ביחס לכספי העזבון הוא
8 טען בפני הנתבעת כי אין כל כספים בעזבון וכי ישנם נכסים אשר טרם מומשו ויחולקו
9 בעתיד. גרסה זו מסתדרת באופן ברור עם הסיפא לפתק מיום 20.4.97 אשר קובע "כמו"כ
10 מוסכם שכל הנ"ל הוא רק לגבי העבר. לגבי העתיד מוסכם כי נהיה שוי זכויות לשאר
11 בנות וחתני המשפחה". הצדדים הביאו על הכתב את ההסכמה בניהם כי ההסכמה נוגעת
12 לעבר וזכויות שיחולקו בעתיד יחולקו באופן שווה בין יתר בני המשפחה. אילו דובר
13 בגמילות חסדים לא היה כל מקום לכתוב את הדברים כמות שנכתבו. ברי שהפתק נכתב
14 לאחר דין ודברים ומתוך הסכמה וכנגד תמורה. טענת התובע כי ראשי התיבות גמ"ח
15 משמעותם "גמר חשבון" מתיישבת עם הניסוח הכולל של ההסכמות ויש לקבלה.
- 16 פרשנות התובע לביטוי גמ"ח הינה טבעית ותכליתית ומתיישבת היטב עם האמור באישור
17 כולו וניסוחו הכולל. מנגד פרשנות הנתבעת לביטוי גמ"ח הינה מלאכותית ומאולצת ואינה
18 מתיישבת כלל עם האמור באישור וניסוחו הכולל.
- 19 17. הנתבעת ביקשה להבנות מכך שבפתקים מיום 20.2.97 ומיום 20.4.97 לא נכתב באופן
20 ספציפי כי הכספים ניתנו בעד המניות בחברה, או כי הנתבעת תחזיק במניות החברה
21 בנאמנות. טענה זו אין לקבלה. ראשית, באותה מידה ניתן לטעון כי לא נכתב בפתקים באופן
22 ספציפי כי מדובר בהחזר כספי החתונה, כך שבאותה מידה גם אין בטענה זו כדי להוכיח את
23 גרסת הנתבעת. יתר על כן, והוא העיקר – התובע לא טען כי הכספים שהועברו לנתבעת
24 הועברו אך ורק בתמורה למניות החברה, כי אם כדי לסלק כל טענה של הנתבעת ביחס
25 לעיזבון ההורים, תוך שהתובע טוען כי הכספים שהועברו לנתבעת עולים על שווי המניות
26 באותה עת. במהלך חקירתו ביום 21.1.19 נחקר התובע על עניין זה (עמ' 12 שורות 25-11):
27 **ש. האם אתה ביקשת מר' להחזיק את המניות בנאמנות?**
28 **ת. לא, עדיין המניות היו רשומות על שם האמא אז. לא היו רשומות עדיין על**
29 **שמה. לא ביקשתי ממנה, אבל הכוונה היתה שזה שייך לי. דובר שהמניות**
30 **האלה עוברות אליי. לא היתה שום טענה, שום תביעה ושום סיפור, היא**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

1 קיבלה הכל חוץ מהירושה של האבא ונכסי הנדל"ן בחברה שהאבא היה
2 שותף לה.

3 **ש. זו היתה הכוונה?**

4 ת. זה רומז וכתוב שבקשר לשאר הדברים שזה נכסי הנדל"ן שתהיה שוות
5 זכויות לאחים, זה מה שכתוב במסמך. זה היה דבר שנשאר בחברה ואבא
6 לא נתן לאף אחד בחייו, לא ירושות ולא כלום.

7 **ש. מציג בפניך את המסמך שהגשת, איפה כתוב נאמנות, איפה כתוב חברה?**

8 ת. אמרתי לך שאת זה לא כתוב כי עדיין המניות לא היו אצלה, קניתי אותן
9 ממנה, אבל אחרי זה כשבאו ב- 2002 רוי"ח אמר שאני לא יכול להמשיך
10 ככה, יצא צו ירושה מהאמא ואמר שצריך לשנות את זה. אבל לא היה שום
11 חשש שאי פעם בידיעה שיש את המסמך הזה שאומר שלא יהיו לנו עוד
12 טענות על כך לא בפני אדם ולא בית דין שהוא. מאיפה זה עכשיו? סתם
13 נתתי כסף?

14 אכן, בעת העברת הכספים מאת התובע לנתבעת, המניות כלל לא היו רשומות על שם
15 הנתבעת, כך שלא היה כל מקום לבקש כי זו תחזיק בהן בנאמנות. המסקנה המתקבלת
16 משמיעת העדויות והראיות שהוצגו הינה כי הדברים התנהלו באופן שהתובע לא ראה כל
17 צורך להעביר המניות על שמו, בדיוק כמו שלא ראה לנכון עד שנת 2002 להעביר המניות
18 בהתאם לצו הירושה של האם. נראה כי הדברים התנהלו כסדרם וכיוון שממילא לא היתה
19 לכך כל השפעה במציאות התובע לא עשה מאמץ לשנות את הרישום. מטעם זה גם מקובלת
20 עלי טענת התובע כי ראה ברישום אך דבר טכני, וכאשר נדרש להודיע על שינוי בעלי המניות
21 בחברה בהתאם לצו הירושה, לא ראה כל טעם להעביר את המניות על שמו במקום על שם
22 הנתבעת, ופשוט ביצע העברת מניות בהתאם לצו הירושה. טענות הנתבעת ביחס לדרך בה
23 נוצרת נאמנות כלל אינן רלוונטיות לענייננו. התובע לא טען כי ביקש מהנתבעת להחזיק
24 עבורו את המניות בנאמנות, אלא ששילם עבורן והן שייכות לו והיות ולא נרשמו על שמו
25 בפועל, רישומן על ידי הנתבעת הינו בנאמנות. אינני נדרש להכריע בשאלה האם
26 הקונסטרוקציה המשפטית שבנה התובע מתקיימת בענייננו ודי בכך שגרסתו העובדתית
27 מתקבלת ונקבע כי המניות שייכות לו באופן מהותי כאשר רישומן על שם הנתבעת הינו
28 פורמאלי בלבד. מטעם זה אין כל רלוונטיות לטענות בדבר אופן יצירת נאמנות והאם נוצרה
29 נאמנות בענייננו. יחד עם זאת אעיר, כי לא מן הנמנע כי במצב דברים מעין זה, כאשר
30 המניות נרכשו ושולמה בעדם מלוא התמורה אך לא נעשה רישום בפועל, ניתן להקיש
31 מדוקטרינת הנאמנות הקונסטרוקטיבית הנוצרת בעסקאות מקרקעין שלא הסתיימו
32 ברישום ולהחילה בשינויים המחייבים, תוך קביעה כי נוצרה נאמנות קונסטרוקטיבית בין
33 הנתבעת לתובע. אך כאמור לעיל אינני נדרש לכך לשם הכרעה בתובענה ולא אכריע בעניין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

1 זה (לעניין נאמנות קונסטרוקטיבית בין מוכר לקונה בעסקאות מקרקעין ראה ע"א 1559/99
2 **צימבלר נ' תורג'מן** פ"ד נז(5) 49, כמו כן ראה עא 9063/12 **עזבון המנוח הוראס ריכטר ז"ל**
3 **נ' Harvey Delson** (5.9.17) [פורסם בנבו] שם דן בית המשפט אגב אורחא באפשרות
4 להחיל את דוקטרינת הנאמנות הקונסטרוקטיבית על עסקאות מכר במניות ומבלי שהכריע
5 בשאלה).

6 זאת ועוד, תביעת הנתבעת למתן חשבונות הוגשה ביום 3.7.19, כ-19 שנים לאחר שהועברו **18.**
7 הכספים מהתובע לידיה. בכל 19 השנים הללו הנתבעת לא נקטה בכל פעולה שהיא בקשר
8 לזכויותיה הנטענות בחברה וניכר כי היא עצמה סברה היא נעדרת זכויות. אינני מקבל את
9 טענת הנתבעת כי כלל לא ידעה אודות המניות וכי נודע לה כי ירשה מניות בחברה רק
10 כתוצאה מסכסוך משפחתי בין התובע לבין האח י. ז"ל. ברי כי בירור היקף העיזבון
11 והזכויות של היורשים בו הינו ענין אשר באחריות היורשים להתחקות אחריו ולדאוג
12 למימוש, ודאי מקום שמדובר בזכויות פומביות כמו רישום מניות בחברה, אותן ניתן לגלות
13 בנקל ומשקיומה ופעילותה של החברה היו ידועים וגלויים לכל. אם לא די בכך, הרי
14 שהנתבעת בעצמה טוענת כי במהלך השנים (לאחר פטירת האב) נאמר לה כי כספי ירושת
15 אביה הושקעו בחברה וכי מניות החברה נרשמו על שם האחים והאם בהתאם לחלקו של כל
16 אחד בירושת האב (ראה סעיף 6 לתצהיר עדותה הראשית שנתבעת). כלומר, כאשר טוענת
17 הנתבעת לעניין ירושת האב, היא מצהירה באופן ברור כי ידעה שעל שם האם רשומות מניות
18 בחברה, אך כאשר גרסה זו לא מסתדרת עם טענותיה לעניין ירושת האם ועם העובדה שלא
19 נקטה כל פעולה ביחס לזכויותיה הנטענות, לפתע כלל לא ידעה אודות זכויות אלה. גרסאות
20 סותרות אלו, מעבר לכך שמובילות למסקנה כי הנתבעת ידעה אודות זכויות האם המנוחה
21 בחברה, פוגעות פגיעה קשה במהימנותה של הנתבעת ביחס לגרסתה כולה.

22 אם לא די בכך הרי שגרסת הנתבעת ביחס לכספים אשר הועברו על ידי התובע סותרת **19.**
23 לחלוטין את הגרסה שהציגה היא עצמה ביחס לאותם כספים במסגרת התביעה למתן
24 חשבונות. במסגרת כתב התביעה המתוקן שהוגש בתביעה למתן חשבונות טענה הנתבעת
25 בסעיף 4.ח כי התובע העביר לבנות המשפחה מדי פעם רווחים מתוך החברה (כאשר על פי
26 הטענה כספי בנות המשפחה בירושת האב הושקעו בחברה ומטעם זה הן קיבלו מפעם לפעם
27 רווחים). לשם הדוגמא טוענת הנתבעת באותו סעיף כי קיבלה מהתובע סך \$ 30,000 מתוך
28 רווחי החברה לשם רכישת דירה, ואף הוחתמה על ידי התובע כי אין לה טענות נוספות
29 לעניין הכספים הללו. כעת במסגרת הגנתה בתביעה דנן טוענת הנתבעת כי לשם רכישת
30 הדירה קיבלה מהתובע בחזרה את כספי החתונה (סך \$ 40,000) אשר הועברו לתובע על ידי
31 אבי בעלה. למותר לציין כי במסגרת טענותיה בתביעה דנן הנתבעת כלל לא מזכירה את
32 אותם \$ 30,000 אשר טענה כי קיבלה מרווחי החברה, באותו המועד אשר על פי הטענה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

- 1 קיבלה את כספי החתונה. זאת ועוד, בסעיף 4.ט לכתב התביעה המתוקן הנתבעת מזכירה
2 את כספי החתונה שהועברו למשפחתה על ידי אבי בעלה וטוענת כי כשנה לאחר שנישאה
3 העביר התובע לידיה מתוך הכספים הללו סך 15,000 ₪ לשם רכישת רכב. גרסה זו לא
4 מופיעה במסגרת ההגנה לתביעה דנן ואף סותרת אותה. אילו העביר התובע לידי הנתבעת
5 סך 15,000 ₪ כשנה לאחר חתונתה, הרי שלא יתכן כי 40,000 \$ אשר הועברו לידי הנתבעת
6 בשנת 1997 אלו כספי החתונה. לכל הפחות אילו היו אלו כספי החתונה, מדובר היה בסכום
7 נמוך יותר ממנו הופחתו הכספים שניתנו עבור רכישת הרכב.
- 8 הנתבעת לא ידעה ליישב סתירות אלו וחקירתה בעניין זה אך הוסיפה לפגיעה במהימנותה
9 ולקריסתה הטוטלית של גרסתה:
- 10 ש. **את יודעת בפבר' כשקיבלת את ה- 40,000 דולר שזה הכסף של אבא של**
11 **מ'?**
12 ת. לחלוטין.
13 ש. **מדוע סיפרת סיפור אחר לגמרי במסגרת תמ"ש 16-07-3395 והוא נתמך**
14 **בתצהיר שלך, תקראי מה כתוב בסעיף 4.ח ו- 4.ט.**
15 ת. מה זאת אומרת יתרת הכסף?
16 ש. **תקראי, זה תצהיר שאת הגשת.**
17 ת. כן, אבל בשביל לדעת על איזה כסף מדברים פה. אני לא רואה איפה זה
18 מתנגש
19 ש. **קראת את שני הסעיפים?**
20 ת. רגע.
21 ש. **מה שכתוב ב- 4.ח ו- 4.ט זה אמת?**
22 ת. [מעיינת] אני חושבת שיש כאן טעויות. אני לא כל כך זוכרת. זה גם לא
23 עונה על הסכומים. עלול להיות טעות. אני חושבת שזה טעות. אני גם לא
24 רואה איך זה מסתדר עם הסכומים שכתוב שחור על גבי לבן בפתקים.
25 ש. **לכן אני אומר שכל הגרסה בתצהיר שלך בתיק זה היא שקרית כי הסיפור**
26 **שסיפרת בכתב התביעה המתוקן הוא שונה לחלוטין?**
27 ת. אני מודה שיש פה טעויות ושזה בעייתי, אני מודה שלא התכוונתי לשקר
28 פה.
29 ש. **אני אגיד לך..?**
30 ת. צריך לבדוק למה זה נכתב ככה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

ש. אני אגיד לך למה זה נכתב ככה – כי הגשתם תביעה וטענתם שהכסף שלכם מושקע בחברה וקיבלתם רווחים והנה קיבלתם 30,000 דולר, רציתם להראות שאתם מקבלים רווחים מהחברה?

ת. זה לא מה שכתוב כאן.

ש. אז את יכולה להגיד בבקשה, ה- 30,000 דולר שכתובים בסעיף 4.4 האם הם מעבר ל- 40,000 דולר שקיבלתם בחזרה, לטענתך, ממר שכטר? כלומר, קיבלתם בסה"כ 50,000 דולר בשנת 97' ועוד 30,000 דולר מרווחי החברה?

ת. לא.

ש. זאת אומרת, הגרסה בסעיף 4.4 היא אינה אמת?

ת. אני חוזרת ואומרת שהיא בעייתית, אני מניחה שהיתה כאן איזושהי טעות.

ש. בפועל, העדות שלך בביהמ"ש שלא קיבלתם 30,000 דולר?

ת. אני רוצה לשאול

ש. את משיבה לשאלות שלי. האם כאשר אני קורא את סעיף 4.4 ואת

מצהירה שקיבלת 30,000 דולר וזו פסקה שמספרת על חלוקת הרווחים

כמו יתר האחיות זה לא עולה, לגרסתך את לא קיבלת את ה- 30,000 דולר

האלה?

ת. שוב, אני מניחה שיש פה טעות.

ש. אז אני רוצה להבין ממך כעת מה הטעות – קיבלתם גם 50,000 דולר

מאפרים ב- 97' וגם 30,000 דולר לפני כן מרווחי החברה?

ת. אני יכולה להוסיף משהו?

ש. את בחקירה ואת צריכה להשיב.

ת. אני לא יודעת לענות על זה.

(ראה פרו' הדיון מיום 21.1.19 עמ' 24 שורה 9 עד עמ' 25 שורה 12 וכן המשך החקירה עד עמ' 26)

נראה כי גרסאות הנתבעת ביחס לכספים שהועברו לה הותאמו לטענות אותן ניסתה להוכיח. כך במסגרת התביעה למתן חשבוניות, בניסיון להוכיח כי מפעם לפעם חולקו לה ולאחיותיה רווחים מהחברה, נטען כי כספים שהועברו לרכישת הדירה הם רווחי החברה, ובמסגרת התביעה דנן נטען לפתע ביחס לאותם כספים אשר הועברו לרכישת הדירה כי אלו כספי החתונה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

20.

במסגרת תצהירי עדותה הראשית הגישה הנתבעת תצהיר עדות של אבי בעלה, מר ש.ק. במסגרתו הצהיר בין היתר מר ש.ק. כי ביום 11.5.92 נחתם זכרון דברים בינו ובין אם המשפחה, שם בין היתר התחייב מר ש.ק. להעביר לצד הכלה סך \$ 40,000 אשר יושקעו לטובת עתיד הזוג הצעיר. עוד הצהיר מר ש.ק. כי ביום 25.10.92 קיים את התחייבותו והעביר סך \$ 40,000 לידי התובע אשר חתם כי קיבל את הכספים עבור בני הזוג. בסעיף 7 לתצהיר הצהיר מר ש.ק. כך: "בני סיפר לי בזמנו כאשר רכשו הזוג ק' את דירתם ברח' ב..... בשנת 1997, שהוא קיבל את הכספים שהפקדתי אצל גיסו ה"ה התובע".

מר ש.ק. נשאל בחקירתו (עמ' 17 שורות 14-18 לפרו' הדיון מיום 21.1.19):

ש. האם מ', הבן שלך, אמר לך שהוא דרש לקבל את ה- 40,000 דולר בחזרה אליו?
ת. זה אף פעם לא היה אצלו. זה עבר מידיי לידי משפחת ש.
ש. אחרי שזה עבר לידי משפחת ש, האם במשך הזמן לאחר מכן, הוא סיפר לך שהוא ביקש לקבל את הכסף בחזרה?
ת. לא שזכור לי.

עדות זאת של מר ש.ק. סותרת לחלוטין את האמור בתצהירו שם טען כי נאמר לו בפירוש על ידי בנו כי בזמן רכישת הדירה קיבלו הנתבעת ובעלה את כספי החתונה. משהעד בעצמו התכחש לאמור בתצהירו, ברי שאין לקבל את גרסתו.

לאמור לעיל מצטרפת העובדה כי הנתבעת בחרה שלא להעיד את בעלה אשר חתום על הפתקים המאשרים את קבלת הכספים בשנת 1997 (נספח ה' לתצהיר עדות ראשית מטעם התובע) ואשר שמו עלה לאורך כל בירור התיק כמי שהיה מעורב לחלוטין בכל העניינים למן תחילת הדרך. הימנעותה של הנתבעת מהעדת בעלה, שהוא עד חיוני, פועלת ודאי גם היא לחובתה.

ויובהר, אין חולק כי מר ש.ק. העביר באמצעות התובע סך \$ 40,000 אשר היו מיועדים לבני הזוג וזאת בהתאם לזכרון דברים אשר נחתם בינו ובין אם המשפחה ואשר צורף כנספח א' לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת, אלא שהמחלוקת היא האם אותם \$ 40,000 אשר הועברו לידי הנתבעת ביום 20.2.97 הם אותם \$ 40,000 אשר התקבלו במסגרת החתונה. גרסה זו של הנתבעת קרסה כאמור לחלוטין.

21.

בטרם סיום אעיר כי לא מצאתי להידרש לטענות הצדדים, אשר נטענו באריכות, בדבר מקור הכספים שהושקעו בהקמת החברה, האם מקורם בעזבון האב, אם לאו, שכן אלו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

- 1 אינם רלוונטיים לתביעה זו. התביעה עוסקת במניות שעברו לנתבעת בירושה מאימה, וכל
2 הטענות שנטענו על ידי הצדדים הנוגעות לעזבון האב, אינן מעניינה של תביעה זו. יתר על כן
3 כבר בדיון שהתקיים ביום 21.3.17 במסגרת התביעה למתן חשבונות, הסכים ב"כ הנתבעת
4 (התובעת שם) כי כל הטענות והסעדים הנוגעים לעזבון האב ידחו בשל התיישנות.
- 5 **22.** לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת באופן שנקבע כי 17 מניות בכורה ו-46 מניות
6 רגילות הרשומות על שם הנתבעת בחברת בע"מ ח.פ. שייכות לתובע, והתובע רשאי
7 להירשם כבעליהן.
- 8 **23.** לאור התוצאה אליה הגעתי, מהות התובענה והיקפה, הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע
9 הוצאות משפט בסך של 10,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום וככל שלא ישולמו במועד
10 הנ"ל יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מהמועד שנועד לתשלום ועד לתשלום בפועל.
- 11 **24.** המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור התיק.
- 12 **25.** פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה של הצדדים, העדים ואו החברה
13 נשוא התביעה.
- 14 **26.** משהתקבלה תביעת התובע דין תביעת הנתבעת למתן חשבונות, תמ"ש 3395-07-16
15 להידחות.

16
17
18 ניתן היום, ט' תמוז תשע"ט, 12 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

19
20
21
22
23
24
25

יחזקאל אליהו, שופט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 59174-06-18 א.ש נ' ר.ק

1

2

והתנים סגורות